

Bastarzii regali – povește fără sfârșit

Docu-drame și mituri istorice
evocate de Dan-Silviu Boerescu,
însoțite de consemnări din presă

INTEGRAL

Colecția REGALĂ
Coperta: Stelian BIGAN

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
BOERESCU, DAN-SILVIU

**Bastarzii regali. Poveste fără sfârșit : docu-drame și mituri istorice,
însoțite de consemnări din presă / evocate de Dan-Silviu Boerescu. -**

București : Integral, 2018

Conține bibliografie

ISBN 978-606-992-060-2

94

© INTEGRAL, 2018

Editor: Costel POSTOLACHE

Tehnoredactor: Stelian BIGAN

Tiparul executat la tipografia Editurii *Paralela 45*

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,
fără acordul scris al editorului, este strict interzisă
și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-992-060-2

Sumar

În loc de *Prefață*:

Prințul playboy cu doi copii din flori / 7

Câți copii a avut Regina Maria
cu Zizi Cantacuzino-Grănicerul,
Marele Duce Boris al Rusiei
și Prințul Barbu Știrbey? / 17

Principele Carol și fructul legăturii sale
cu Domnișoara Lambrino / 37

Revendicările celei de-a doua generații
de pseudo-moștenitori – Paul Lambrino / 51

Un zvon neconfirmat: legătura Principesei Elena
cu șeful gărzii palatului atinian / 59

Straniul caz Dieter Stanzeleit,
neamțul care pretinde că este fiul Regelui Mihai / 65

Iris Anna – un copil inocent
în vârtejul calculelor dinastice / 95

În loc de *Epilog*:
O tradiție istorică românească / 115

Lămuriri bibliografice / 121

*În loc de Prefață:
Prințul playboy
cu doi copii din flori*

Toate familiile regale din lumea modernă s-au lovit de această problemă a existenței – certe sau doar presupuse – a unor „copii naturali” ai personajelor din linia oficială dinastică. În cazul lui Carol al II-lea, a fost vorba de Mircea Grigore Carol Lambrino, rodul legăturii sale cu Zizi, polemica fiind continuată până în prezent de fiul acestuia, Paul Lambrino. În cazul lui Mihai I, a existat speculația legată de apariția unui fiu natural (cetățeanul german Dieter Stanzeleit) dintr-o relație – niciodată dovedită! – cu o anume Nerissa Jane Irene Bowes Lyon. Mai recent, Principele Nicolae (între timp, depusat de acest titlu) a fost acuzat de Nicoleta Cîrjan că ar fi tatăl micuței Iris Anna...

Toate aceste situații au generat scandaluri interminabile, pe care nici măcar hotărârile definitive ale unor instanțe nu le-au putut înăbuși.

Situația nu este, însă, una singulară în Europa contemporană. Un exemplu este Albert de Monaco, suveranul monegasc fiind un prinț playboy, care s-a căsătorit abia la 52 de ani, după ce avea deja la activ două progenituri nelegitime.

Viața amoroasă a Prințului Albert al II-lea de Monaco este una plină de picanterii. „Prințul Playboy”, cum îl numesc publicațiile de scandal a fost mereu un furnizor de știri numai bune de prima pagină a ziarelor mondene, pentru relațiile sale, mai ales cu manechine și actrițe. S-a iubit cu frumoasa Claudia Schiffer, cu playmate-ul Victoria Zdrok sau sportiva americană Alicia Warlick, însă pe niciuna nu a luat-o de nevastă.

Același Albert are și doi copii nelegitimi recunoscuți: o fată, Jazmin Grace Grimaldi, născută pe 4 martie 1992, în urma unei relații cu o chelneriță americană (Tamara Rotolo), devenită între timp agent imobiliar, și un băiat, Eric Alexandre Stéphane Coste-Grimaldi, născută pe 24 august 2003 a cărui mamă este o fostă stewardesă franțuzoaică de culoare, Nicole Coste (Tossoukpé), originară din Togo.

Cu toate acestea, Albert avea o imagine de celibatar convins, care a dat naștere și la zvonuri cum că ar fi homosexual. Le-a negat public într-un interviu, în 1994.

Copiii din afara căsătoriei nu intră în linia succesiunii la tronul monegasc în conformitate cu articolul 10 din Constituția Monaco, astfel cum a fost modificat la 2 aprilie 2002 prin legea nr. 1.249, care prevede că numai descendenții „directi și legitimi” ai monarhului din Monaco (sau ai fraților monarhului) pot moșteni tronul.

Articolul 227 din Codul Civil din Monaco prevede că dacă părinții unui copil (non-adulterin) se căsătoresc, copilul este legitimat *ipso facto*, așa cum s-a întâmplat în 1995, când Prințesa Stéphanie de Monaco s-a căsătorit cu tatăl celor doi copii ai ei, bodyguardul Daniel Ducruet.

Cuplul a divorțat pe 4 octombrie 1996. Stéphanie a dat, apoi, naștere celui de-al treilea copil: Camille Marie Kelly Gottlieb, la 15 iulie 1998 la Spitalul „Prințesa Grace” din Monte Carlo, Monaco. Deși ea nu a identificat numele tatălui pe certificatul de naștere, a fost suspectat, de la început, că tatăl lui Camille este Jean Raymond Gottlieb. Și, într-adevăr, Camille l-a recunoscut pe Gottlieb ca tatăl ei. Întrucât părinții ei nu s-au căsătorit, Camille nu este inclusă în linia de succesiune a tronului monegasc. În 2001, Stéphanie a început o relație cu dresorul de elefanți Franco Knie (căsătorit!) și s-a mutat împreună cu cei trei copii ai săi în caravana Circului Knie. Cu toate acestea, această relație a încetat în 2002, iar Stéphanie și copiii ei s-au întors la Monte Carlo. La 12 septembrie 2003, Stéphanie s-a căsătorit cu acrobatul portughez Adans Lopez Peres, alt membru al ansamblului de circ Knie. Căsătoria s-a încheiat printr-un divorț la 24 noiembrie 2004. Stéphanie este nașa lui Andrea Casiraghi, fiul cel mai mare al surorii ei, Prințesa Caroline.

Caroline, Prințesă de Hanovra (Caroline Louise Marguerite Grimaldi, născută la 23 ianuarie 1957), este primul copil al lui Rainier al III-lea, Prințul de Monaco, și al actriței americane Grace Kelly. Este sora mai mare a Prințului Albert al II-lea și al Prințesei Stéphanie. Până la nașterea nepoatei și nepotului său, Prințesa Gabriella

10 și Prințul Jacques de Monaco, în decembrie 2014, ea a fost moștenitorul prezumtiv al tronului monegasc, poziție pe care o deținuse anterior între 1957 și 1958, până la nașterea fratelui ei Albert. Caroline este căsătorită cu Ernst August, Prințul de Hanovra (născut în 1954), pretendentul tronului fostului Regat Hanovra, precum și moștenitorul de sex masculin al Regelui George al III-lea al Regatului Unit.

Caroline s-a născut la 23 ianuarie 1957 la Palatul Prințiar din Monaco și a fost numită *Caroline Louise Marguerite Grimaldi*. Prin naștere, Caroline aparține Casei Grimaldi și a fost moștenitoare prezumtivă a tronului prințiar de la naștere până la 14 martie 1958, când s-a născut fratele ei, Albert al II-lea, Prinț de Monaco. La 1 februarie 1965 s-a născut sora ei mai mică, Prințesa Stéphanie. Pe linie paternă, Caroline este o descendentă a Ducilor de Polignac și aparține nobilimii franceze. Pe linie maternă, are origini irlandeze și germane.

Mama ei, Grace, a murit la 14 septembrie 1982, după ce a suferit un accident vascular cerebral prăbușindu-se cu mașina de pe o stâncă în timp ce se întorcea din Franța la Monaco împreună cu Prințesa Stéphanie. După aceea, Caroline a preluat neoficial îndatoririle de primă doamnă a Principatului de Monaco.

Caroline s-a căsătorit de trei ori. Prima oară în 1978, cu Philippe Junot, un bancher parizian. Au divorțat în 1980. Nu au avut copii. Apoi, în 1983, cu Stefano Casiraghi, moștenitorul unei familii de industriași italieni. Acesta a murit în 1990, la vârsta de 30 de ani, în urma unui accident la o cursă de bărci cu motor. Au avut trei copii: